

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1048: Đúc Kết Việc Thực Hành Rộng Khắp Lục Độ Nhưng “Ứng Vô Sở Trụ”. Cốt Để Không Chấp Trước Cả Không Và Hữu

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 091)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Kinh văn nói về một đoạn “Ứng như thị sanh thanh tịnh tâm” (Nên sinh tâm thanh tịnh như thế). Đúc kết việc thực hành rộng khắp Lục độ nhưng “Ứng vô sở trụ” (không trụ vào đâu). Cốt để người tu không chấp trước cả Không và Hữu, ngộ hầu tự tánh thanh tịnh tâm “như thật Không, như thật Bất Không” được hiện tiền vậy.】

Đây là một đoạn kinh văn trong phần thứ 51, dạy chúng ta phải thực hành rộng khắp Lục độ, cũng có nghĩa là người học Phật, trong cuộc sống hằng ngày nhất định phải tuân thủ lời giáo huấn về Lục độ.

Bồ thí là quên mình vì người, ý nghĩa này phần trước đã giảng rất nhiều, trong từng tâm niệm đều là vì tất cả chúng sanh mà phục vụ. Quý vị ở trong gia đình, vì người nhà của mình mà phục vụ, sắp xếp dọn dẹp nhà cửa gọn gàng ngăn nắp, sạch sẽ thơm mát, đó không chỉ là phục vụ cho một gia đình, mà là vì tất cả chúng sanh phục vụ, làm ra một tấm gương tốt, để cho hàng xóm láng giềng xem, để cho gia đình người khác xem. Bản thân mình làm tấm gương tốt cho tất cả mọi người, gia đình mình làm tấm gương tốt cho tất cả các gia đình khác, đây gọi là Bồ thí. Cho nên ý nghĩa của Bồ thí sâu rộng vô hạn. Quý vị làm ăn buôn bán, quý vị kinh doanh một công ty, quý vị chính là tấm gương tốt cho tất cả các công ty; chúng ta kiến lập một đạo tràng, thì đó chính là tấm gương tốt trong tất cả các đạo tràng trên toàn thế giới, đây gọi là tu Bồ thí Ba-la-mật. Có thể thấy được rằng, không hề nói là vì bản thân mình, mà thực sự là vì tất cả chúng sanh.

Trì giới là giữ pháp, ý nghĩa chính là tuân thủ pháp luật, tuân theo khuôn phép quy củ, làm việc gì cũng rành mạch rõ ràng, có thứ tự không rối loạn.

Nhẫn nhục là sự nhẫn nại, phải có lòng kiên nhẫn, phải có nghị lực.

Tinh tấn là cầu sự tiến bộ.

Thiền định là trong lòng có chủ tử (làm chủ được chính mình), không dễ dàng bị cảnh duyên bên ngoài làm lay động; tâm có chủ tử, đó chính là Thiền định.

Trí tuệ là rõ ràng, sáng tỏ.

Đệ tử Phật qua ngày như thế nào, sinh sống như thế nào? Phải y theo Lục độ Ba-la-mật. Tuy y theo Lục độ Ba-la-mật mà làm, trên sự tướng hoàn toàn chiếu theo như vậy mà thực hành, tuy làm nhưng không chấp tướng, đây chính là “Ung vô sở trụ”, đây cũng chính là hai bên Không và Hữu đều không trụ. Trên phương diện sự, sáu điều này làm được viên mãn, tức là không chấp “Không”; ở trong tâm thì thanh tịnh, một vọng niệm cũng không có, tức là không chấp “Hữu”; hai bên Không - Hữu đều không trụ, thì Tự tánh thanh tịnh tâm “như thật Không, như thật Bất Không” mới có thể hiện tiền.

Đây là lần thứ hai đúc kết lại cho chúng ta, ý nghĩa sâu sắc hơn lần thứ nhất.